

מ"ת 29775/02 - אחמד חמודה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 29775 מדינת ישראל נ' אבו אסעד(עוצר) ואח'
תיק חיזוני: 54664/2017

בפני	כבוד השופט דניאל קירם
ה המבקש	אחמד חמודה באמצעות ב"כ עזה"ד א' מני
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	באמצעות פרקליטות מחוז צפון באמצעות סגנית בכירה בפרקליטות צפון נורית הדס

החלטה

1. זו בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו, לשם קביעת "חולנות התאזרחות" בمعצר הבית בו הוא שוהה.
2. בכתב האישום נתען כי בתאריך 4.2.2017 סמוך לשעה 21:25 היו המבקש ושותפו הנטען בקיוסק המכונה 'פיוצ'ץ טיגר' הנמצא בסמוך לצומת המטה בנצרת ושאותו מפעיל השותף. נתען, כי המבקש הגיע קודם לכן לקיוסק ברכבת אותו החנה על המדרכה בסמוך לקיוסק. על פי הנטען, מספר דקוט לאחר השעה הנזכרת הגיע רכב גולף לבן וחנה על המדרכה בסמוך לקיוסק. נתען כי השותף יצא מהקיוסק, נכנס לרכב הגולף, וקיבל מאוחר אקדח עם מחסנית ריקה, והכנסו לכיס מעילו. השותף חזר לקיוסק, התישב ליד המבקש מאחורי דלפק המכירה של הקiosק, הוציא את האקדח מכיסו השמאלי מתחת לדלפק ובחן את הנשק. בהמשך, כר נתען, עטפו השניים את האקדח, כאשר המבקש מביא לשותף נייר לבן, השותף עוטף את האקדח בנייר, ואחר כר מכניסו לשקטית שחורה. לאחר דבריהם אלה, על-פי הנטען, יצא השותף מהקיוסק והניח את השקטית ובה האקדח מתחת לגלגל הימני הקדמי של רכבו של המבקש ושב לקיוסק. שני הנאים מואשמים בעבירות החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ג-1977 בצוירוף סעיף 29 לאותו חוק.
3. החלטתי על שחרור המבקש והשותף בתנאים ביום 12.2.2017 בשלב הצהרת תובע במסגרת מעצר הימים, וערר המדינה על אותה החלטה נדחה בעניין המבקש (הערר בעניין השותף, התקבל). בהחלטה באותו ערב (עמ"י 17-02-2014 מדינת ישראל נ' חמודה (12.2.2017), צינה כבוד השופט ר' גלפוז מוקדי כי חלקו של המבקש קטן מזה של השותף.
4. ביום 19.2.2017 נדחתה בקשה המדינה להשיב את המבקש למעצר עד לתום ההליכים. באותה החלטה קבעתי כי קיימת ראיות לכואורה בקשר למבקש. עמדתי על טענה בכתב האישום לפיה הנאים הנוסף החביא את הנשק

שבדון מתחת לרכבו של המבוקש, לגביה לא עולה טענה מפורטוקול הדיון בערר המדינה בשלב הצהרת התובע, וגם לגבי מצאת ראיות לכואורה. כמו כן קבעתי כי מתקיימת עילית מעצר. דחיתי את הבקשה לעצור את המבוקש עד לתום ההלכים נוכח ההלכה לפיה רק במקרים חריגים מחוירים אדם שוחרר בתנאים למעצר עד לתום ההלכים.

5. המבוקש ביקש, במסגרת בקשת המדינה לעצרו עד לתום ההלכים, לשנות את תנאי השחרור שלו כך שיוטר לו לצאת מעצר הבית לצורך העבודה. בהחלטה מיום 6.3.2017 עמדתי על החשיבות במתן אפשרות לאדם המשוחרר בתנאים לצאת לעבודה ועל כך שעבורת הנשך בה מואשם המבוקש נמצא מצד המתו של רצף עבירות הנזק, אך דחיתי את הבקשה מפני חשש לשימוש הליכי משפט. כן קבעתי כי הטענה לפיה הנשך הוותא מתחת לרכבו של המבוקש אוצלת על מידת הפער בין חלקו של המבוקש לבין זה של הנאשם الآخر. המבוקש הגיש עrr על אותה החלטה. בית המשפט המחויז קיבל את העrr והתריר לו לצאת לעבודה (עמ"ת 17-3695-04-2017 **חמודה נ' מדינת ישראל** (6.4.2017), מפי כבוד סגנית הנשיא א' הלמן). בהחלטה בערר זה, מצא בית המשפט המחויז כי כאשר המבוקש מצוי במעצר בית, מתן אפשרות לצאת לעבודה ולהתפרנס איננו מגדיל באופן משמעותי את יכולתו לשמש את הליכי המשפט, ככל שקיים חשש צזה. כן קבע בית המשפט המחויז כי ספק אם יש בעובדה שהשותף הניח את הנשך מתחת לרכבו של המבוקש כדי להחמיר את נקודת המבטו על מידת אשמו בביצוע העבירה, ככל שתcosa.

6. ביום 15.6.2017 הגיש המבוקש את הבקשה שבפני, לאפשר לו "חולגות התאזרחות" מהמעצר בית בו הוא שוהה, בין השעות 00:19 עד 24:00. לטעنته הוא הוכיח לאורך התקופה שעברה מזמן שחרורו בתנאים כי הוא מכבד את התנאים ומקיים כתובם וכלשונם וכי הוא ראוי לאמון שניתן על ידי בית המשפט. כן נטען כי פרשת התביעה החלה והמשך הדיונים קבוע לחודש ספטמבר. נטען כי עבר זמן ניכר מאז שעשינו נדון ועברו זמן רב עד לסיום משפטו, ועל כן חל שינוי בנסיבות המצדיק עיון חוזר. עוד נטען כי זו הסתבכותו הראשונה של המבוקש; כי העבירה בה מואשם מצוי ברף החומרה בנmor של עבירות הנשך; וכי חלקו באישום מינורי.

7. המדינה טוענת כי אין עילה לבקשה, שכן אין שינוי נסיבות, עובדות חדשות או חלוף זמן שצדיק בקשה לעיון חוזר. המדינה הטועינה כי מדובר בעבירה נשך. נטען, כי המבוקש נמצא למקום מעצר הבית במהלך היום בעבודה, ומשמעות הבקשה לקבוע חלון התאזרחות בן 5 שעות היא שאין למעשה מעצר בית.

8. הגעתו למסקנה שדין הבקשה להתקבל. חלוף זמן לצורך בקשה לעיון חוזר הוא נגזרת של נסיבות העניין. המבוקש מואשם בהחזקת נשך. עם זאת, הוא נטול עבר פלילי, ומואשם בעבירה ברף המתו של עבירות נשך. שני מותבים של בית המשפט המחויז כבר קבעו כי חלקו של המבוקש באישום הוא החלק הקטן יותר מבין שני הנאים בכתב האישום. בית המשפט המחויז כבר קבע בערר כי כאשר המבוקש משוחרר למעצר בית, מעורב אחר שטרם נעצר מליא יכול ליצור עמו קשר ויציאת המבוקש לעובדה אינה מגדילה באופן משמעותי את יכולת השיבוש של המבוקש. חלפו ארבעה חודשים מאז שהմבוקש שוחרר בתנאים, וחלו כחודשיים וחצי מאז הותר לו לצאת לעבודה; טענת המדינה בבקשת למעצר עד תום הליכים לפיה המבוקש הפר את תנאי השחרור נדחתה; המבוקש טוען כי הוא מקיים את תנאי השחרור כתובם וכלשונם ולא נטען אחרת בפני.

9. אין בידי לדוחות את הבקשה על יסוד טענת המדינה לפיה משמעות קביעת חלון התאזרחות המבוקשת

משמעותו של מעוצר בית אינה ענישה, אלא איזון החשש העולה מעילות מעוצר. המטרת איזונה מספר מסויים של שעות בבית, אלא איזון בין זכות החירות של נאשם לבין אינטרס הציבור. כאשר בית המשפט המחויז כבר קבע כי הימצאותו של המבוקש מחוץ לבית במשך שעות העבודה באופן מפוקח מתישבת עם רמת המשפט המסוכנות והחשש לשיבוש הנש��ים מהמבחן, אין סבור שהוספת שעות נוספות מחוץ למקום מעוצר הבית, גם הם בפיקוח, שונה באופן מהותי. אולם גם נסיעה לעובודה ובחרזה ממנה אינה במקומ גיאוגרפי נקודתי ידוע בכל רגע.

10. לא מצאת שיפוט בפסקה אליה הפנתה המדינה כדי לדוחות את הבקשה. ב-בש"פ 9192/09 **סלימה נ' מדינת ישראל** (20.11.2009) וב-בש"פ 7710/11 **מהדי נ' מדינת ישראל** (27.10.2011) נדחו ערירים בעניין החלתווב בנסיבות לעיון חוזר לצורך יציאה ממutzer בית מלא לצורך עבודה. עניין, בבחינת הזמן הדרוש עד שבית המשפט יתן אמון בנאשם במסגרת בקשה לעיון חוזר, בקשה לצאת ממutzer בית מלא לעבודה היא "קפיצה" גדולה יותר מאשר זו שבענינו, שבו המבחן כבר יצא משך כחודשים לעבודה ומבחן, בנוסף לכך, להתאזרור באופן מפוקח. ב-בש"פ 5772/10 **קם נ' מדינת ישראל** (9.8.2010) בה נדחה עירר בעניין בקשה לעיון חוזר לצורך יציאה ממutzer בית להתאזרור, מדובר היה בנאשמת אשר לא רק שהיתה במutzer בית מלא, אלא שמעוצר הבית המלא נקבע במסגרת דוחית עירר קודם וקבעה חלקיית של עירר המדינה, תוך החמרת תנאי השחרור שלו. נסיבות אלה, של חשבות השוואות במutzer בית מלא לא יצאה ממנו, מילא אין מתקיימות בענינו, שבו המבחן עובד מחוץ למקום מעוצר הבית במשך כל יום העבודה. ב-בש"פ 6526/14 **לוzon נ' מדינת ישראל** (29.10.2014) נקבע כי הורתה על כنم של תנאי שחרור הכוללים "חלונות יצאה" בני 8 שעות ביום ו' עד ה' ו-4 שעות ביום ו' אינה פוגעת בנאשם שנדון שם באופן בלתי סביר ובלתי מידתי. שם נקבע כי יש בתנאים שנקבעו כדי לאפשר לו "לנהל שיגרת חיים סבירה, ואף להמשיך בעבודתו", קרי - לא רק עבודה אלא גם שיגרת חיים. בענינו, " החלונות" היחדים שאושרו למבחן עד כה הם רק לצורך עבודה, מבליהם שהם משרתים בנוסף לכך שגרת חיים. לא נעלמה מעני טענת המדינה שבאותה פרשה מדובר היה בעבירות רכוש ואילו בענינו מדובר בעבירות נשק; שם נקבע, עם זאת, כי מתקיים חשש לשיבוש, ולגבי הקביעות של מותבים בבית המשפט המחויז בעניין המסוכנות והחשש לשיבוש בעניין המבחן שבפני, ראו לעיל.

11. הבקשה מתקבלת, באופן חלקני. הנאשם מבוקש חלון התאזרורות בשעות 19:00 עד 24:00 כל יום. דומני כי בהתאזרורות בת שעתים ביום עבודה, ובהתאזרורות שלא בשעות לילה, יש כדי לאפשר למבחן, לעת ההז, שגרת חיים סבירה.

12. על כן הנהני קובע, בהתאם לשעות העבודה שנקבעו בבית המשפט המחויז, כי מותר לנאשם לצאת מקום מעוצר הבית, בנוסף בתנאים שנקבעו עד כה, **ביום א' עד ה' בשעות 19:00 עד 21:00; ביום ו' מהשעה 16:00 עד 21:00 וביום שבת מהשעה 12:00 עד 19:00; כל זאת בעיר נצרת בלבד, ובלבבד שימושו במשמרן שאושר לו בתקיק זה בכל הזמן שבו הוא נמצא מחוץ למעוצר הבית כאמור.**

12. **mobher ci cil yitro tana'i shchoror - uomdim beinim.**

זכות עירר בבית המשפט המחויז

עמוד 3

ניתנה היום, א' تمוז תשע"ז, 25 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

דניאל קירס, שופט